

Van: Pala <info@pala.be>
Verzonden: donderdag 3 oktober 2013 10:13
Aan: Veerle Solia
Onderwerp: Time to Go | Waarom betogen op 20 oktober 2013? | In beweging voor het Genoeg en het Genoegen

Wordt deze nieuwsbrief niet goed weergegeven? [Klik hier.](#)

3 October 2013

Inhoud

Inleiding – Time to Go

Waarom betogen op 20 oktober 2013? Dertig jaar later zijn kernwapens nog steeds niet weg

Agenda – Toekomst zaaien

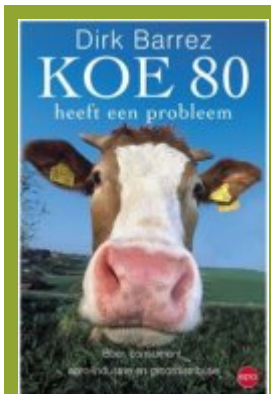
In beweging voor het Genoeg en het Genoegen

Inleiding – Time to Go

Op 20 oktober 2013 is er de manifestatie Time to Go. Kernwapens weg uit België. 30 jaar na de grootste Belgische betoging ooit – de antirakettenbetoging van 23 oktober 1983 – is het niets te vroeg om de vredesbeweging nieuw leven in te blazen. Al vorig jaar riepen we in een gelijknamig artikel op om die verjaardag niet te laten voorbijgaan. Want er zijn redenen genoeg voor een sterke vredesbeweging. En zie, onze wens is uitgekomen. Plaats van afspraak – Jubelpark Brussel van 14 tot 18 uur op 20 oktober. In deze PALA alvast een artikel over 'Waarom betogen?'

Verder ook een stem uit Nederland die voluit pleit om de activiteiten voor duurzaamheid te verbreden en te verdiepen. We geven die stem graag het woord.

Dirk Barrez & Jan Rutgeerts
Global Society vzw

[Koe 80 heeft een probleem](#)
[Het verhaal van wie voor ons eten zorgt](#)

[Van eiland tot wereld.](#)
[van Dirk Barrez](#)

Waarom betogen op 20 oktober 2013? Dertig jaar later zijn

kernwapens nog steeds niet weg

We hebben biologische en chemische wapens verbannen; ook landmijnen en clustermunities zijn er aan voor de moeite. Maar in al ons enthousiasme zijn we één wapensysteem vergeten: de meest vernietigende soort. Het is een type waarvan één bom volstaat om gelijk welke stad met één klap van de kaart te vegen, een wapentype dat geen onderscheid maakt tussen militairen en burgers, en dus per definitie in strijd met de Conventies van Genève. In strijd met het internationaal humanitair recht, dat bindend internationaal recht is. Het is een wapensysteem waarvan er nog 17.000 overblijven op deze aarde: de atoomwapens.

Geloven dat we Iran kunnen overtuigen om geen kernwapens aan te maken, terwijl we zelf op een hoop atoomwapens zitten is onszelf iets wijs maken. Laten we dus zelf beginnen. Wij hier in het Westen, binnen de NAVO, in België. Ons land huisvest een 10-20 tal B-61 kernbommen, die elk gemiddeld 30 keer krachtiger zijn dan de atoombom van Hiroshima. Geeft u dat een gevoel van veiligheid? Of geeft die aanwezigheid van atoomwapens in ons land u eerder een gevoel van onveiligheid?

Deze de facto illegale wapens die uit de Koude Oorlog stammen, roepen bij mij – en hopelijk ook bij u – vooral een gevoel van verontwaardiging op. Ik ben verontwaardigd dat de politieke en militaire verantwoordelijken in ons land voor en achter de schermen toegeven dat die massavernietigingswapens geen enkel militair nut meer hebben, dat iedereen inziet dat we door ze hier te laten liggen een verkeerd signaal geven aan de buitenwereld. Ik ben verontwaardigd omdat zelfs de Amerikaanse militairen toegeven dat er veiligheidsrisico's aan verbonden zijn (daarom heeft de VS diezelfde wapens weggehaald uit Griekenland in 2001). Ik ben ook verontwaardigd over het feit dat het gigantisch veel geld kost om deze niet alleen inhumane, maar dus ook nutteloze wapens te onderhouden, en zelfs te moderniseren: de komende jaren enkel en alleen voor deze B-61 bommen – dus maar 400 van die 17.000 – : 11.000 miljoen dollar. 11 miljard dollar voor wapens die allang verwijderd hadden moeten zijn, en dit in tijde van financieel-economische crisis. Daar is maar één woord voor: kafaiaans.

Ik ben verontwaardigd over het feit dat ... om verder te lezen, klik hier

SLECHTS 6 EURO

verzending

inbegrepen

Agenda

13 oktober 2013 – 10.30 uur, lezing van Dirk Barrez over de toekomst van onze landbouw op het evenement Toekomst Zaaïen in De Kollebloem in **Sint-Lievens-Esse** – voor meer informatie <http://www.toekomstzaaien.be/kollebloem>

In beweging voor het genoeg en het genoeg

Eeuwenlange gewenning doet ons niet meer inzien hoe absurd de huidige economie eigenlijk is. We moeten doorbouwen voor de bouwsector, doorroken voor de tabaksindustrie, nieuwe bedden, keukens en auto's aanschaffen voor de meubelbranche en de autofabrieken en steeds maar reizen en vervoeren voor de transportsector. Om de bedrijvigheid draaiend te houden zijn verbruiken en verkwisten noodzakelijk. De hoofdoorzaak van dit 'productivisme' is de groeidwang vanuit het ruilmiddel geld dat, in dit systeem, zo nodig moet groeien. Gevolg: een geldgedreven produceergeweld. En om de producten af te zetten een verbruiksnoodzaak, alias 'consumentenvertrouwen'. De Aarde kreunt steeds luider onder ons geproduceer en geconsumeer. Een zeer onintelligent systeem waarvan we allemaal de gevangenen zijn. En we denken zelf schuldig te zijn met ons welvaartsniveau, onze wensen en onze spaarcenten waarop we ook rente verwachten.

Milieubehouders en Groenen hebben het in bijna alle landen moeilijk. Wat er minimaal uitkomt is 'groene groei'. Men stimuleert de ecologische hoofdstructuur, windenergie, zonnepanelen, elektrische auto's, cradle-to-cradle en natuurvoeding. Ondanks alle lovenswaardige inspanningen daartoe, is dit nog zwaar onvoldoende gezien wat werkelijk nodig is om de door ons beschadigde biosfeer te herstellen: een drastische inperking van ons huidige geproduceer en geconsumeer.

Zo'n systeem, gebaseerd op alsmaar doorgroeien, zal al bij een kleine hapering gaan imploderen. Door de verwevenheid van handel en andere belangen en de overspannenheid ontstaat er meteen een lawine van ontslagen en faillissementen, hier en elders. Logisch dat iedereen nu roept

om herstel van de 'verdienmachine'. De economische motor moet weer lekker gaan lopen. Begrijpelijk voor ondernemers – vanwege de concurrentiële race-to-the bottom immers de groeiegevangen en bij uitstek. Begrijpelijk ook voor politici voor wie omvangrijke staatsinkomsten en voldoende kiezers onontbeerlijk zijn. Maar verbazend dat nog maar enkele economen fundamentele vragen stellen bij dit huidige onhoudbare systeem. Men blijft pleiten voor groei of, met vergroening, er toch op rekenen. Is een diepere crisis nodig voor meer inzicht? Grote kans dat die komt. De huidige recessie wordt dan een depressie, zeker in Europa en de VS. De economische zeppelinballon loopt trouwens al overal leeg en gaat wellicht crashen. Een zachte landing is dan geboden.

Dat kan echter een zegen worden! Met langere dan de officiële meetlatten gemeten, blijkt de huidige economie hollend negatief. Want de biosfeer – het draagvlak immers van de hele economie en alle leven – wordt structureel en in toenemende mate vernietigd. Krimp van die schadelijke economie zou dus betekenen: echte groei! Maar dan moeten we de krimp wel ombuigen en tegelijk de werkloosheid slim opvangen.

Hoe? Niet langer een aanbod- en opdringeconomie maar een flexibele economie ingesteld op een ecologisch verantwoorde, dus beperkte vraag. Een gekalmeerde en geregionaliseerde economie, met meer zelfvoorziening voor de basisbehoeften. Minder afhankelijk van de mondiale handel. Weer meer zelf gaan maken, ambachten, moestuinen overal, lokale energieopwekking zoveel als mogelijk. (Keynes al in 1933: Maak de spullen zoveel mogelijk thuis.) En consuminderen. Lang doen met de spullen (inclusief gebouwen), reparatie, hergebruik – in die volgorde. Tevreden zijn met wat we hebben, allereerst.

Kwaliteitsontwikkeling. Het geld van meester naar dienaar. En iedereen aan het werk, naar vermogen. Arbeidsvariatie, meerdere banen en dus loonbronnen. Werkverdeling op alle niveaus, van buurt en gemeente tot provinciaal en nationaal. Zo ook de sturing met en controle op het geld. Werknemers gaan eindelijk werk nemen! Werk in eigen collectief beheer. Zinnig werk, niet langer in dienst van vreemd kapitaal, vreemde bazen, of voor onnodige producten. Dus motiverend. Ook de salarisverschillen drastisch inperken. (De meeste mensen en partijen willen immers herstel van de gemeenschapszin?) Een slimme economie van onderop; meteen megavangnet voor het aanpakken van de officiële economie geleidelijk van daaruit: namelijk met kalmering en vergroening. Minder kwetsbaarheid, vergeleken met de

mondiale oververwevenheid van nu. Met behoud van gezonde handel, zeker. Een recept voor alle landen in de wereld, op den duur.

Utopie? Wel nee: voor een echt sociale samenleving, en om de Aarde te sparen, is een voorstel als dit noodzakelijk. Sterker nog: initiatieven in de beschreven richting zijn overal in de wereld al volop gaande! Als reactie op milieuvervuiling en – opwarming, armoede, werkloosheid en marginalisering, op de doorgroeizweep, de druk vanuit banken en aandeelhouders en op de onterechte verrijkingen en beloningen. Zinnige en hoopvolle activiteiten, meestal begonnen van onderop, bij de mensen zelf. Ook als strijd om te behouden wat altijd goed heeft gewerkt. Omarm de recessie! Als een judoka met de krimpbeweging mee naar een andere, écht groene, dus beheerste groei!

Noem wat we voor onze kleinkinderen nodig hebben en waar zij recht op hebben een revolutie, een metamorfose, een paradigmawisseling. Een cultuur van het Genoeg en ook van het Genoegen. Want de omslag kan een feestelijk gebeuren worden. Een bevrijding, met meer gezamenlijkheid en ook zingeving. Duurzaamheidsvoorman Herman Wijffels: “We behoeven niet een vernieuwing van het huidige tijdperk, maar een geheel nieuw tijdperk.” Daarbij is het hoopvol dat alle groene en sociale initiatieven erop wijzen dat de nieuwe maatschappij in de oude wordt geboren. De aanvankelijk brede belangstelling voor de Occupy-beweging was bemoedigend. Het gevoel dat verandering nodig is hangt in de lucht.

Maar er is wel haast geboden. Alle weldenkende mensen zullen de handen uit de mouwen moeten steken. Een partij oprichten of steunen? Partijen zitten vast aan de korte termijn, moeten hun kiezers suikerklontjes voorhouden, zich afzetten tegen andere partijen (houdt de mensen verdeeld!) en economische en sociale brandjes zien te blussen. Beter is een burgerbeweging die verder kan kijken, mensen kan verenigen en de pyromanie aanpakken, althans in die richting sensibiliseren. Optimistisch en voortvarend. Een nieuw elan.

Beweging voor Genoeg en Genoegen i.o. (voorlopige naam)
Aftrapper: Willem Hoogendijk

JA, IK WORD NU PALA 2 EURO STEUNGEVER

PALA.be werkt zonder subsidies. Met slechts 2 euro per maand verzekert u de verdere uitbouw van PALA... [klik](#)

WERK MEE AAN EEN LEEFBARE WERELD Ben je tevreden over PALA ?

Mail hem dan door naar vrienden en kennissen.

Wil je geen enkele PALA missen,
om gratis in te schrijven, [klik hier](#)

BOUW MEE AAN EEN LEEFBARE WERELD Zie je onze initiatieven zoals de PALA brief, onze websites, boeken en DVDs wel zitten?

We willen graag nog meer doen.

Uw steun is welkom op
rekeningnummer 979-2186488-16
met vermelding "steun Global Society vzw"

Uitschrijven